

ÈXIT PREDICTIU DE KARLITUS

Els futuròlegs de Karlitus varen anunciar el passat any (2019) que les tropes soviètiques, estaven aquarterades a les afores d'Espanya, en espera de rebre l'ordre de lliurar a Catalunya del jou espanyol.

Ha tingut de passar un any perquè els serveis secrets nacionals hagin descobert l'estratègia. No és per dir, però aconsellem a l'administració hispana que si volen saber com va el món, ens truquin directament.

I aquí no s'acaba la cosa. Avui anunciem una nova primícia: A les properes eleccions a la Presidència de la Generalitat del 14 de febrer, no votarà ni Déu, (votarà la dreta però seria heretgia comparar a Déu amb l'extrema dreta –socialistes inclosos-). L'independentisme polític ha aconseguit cansar al poble independentista.

J. Saramago, ho va escriure en una novel·la de ficció (Ensayo sobre la lucidez). Ara, el 14 de febrer, es farà realitat a Catalunya. Per burros i egocèntrics. Aneu avisats.

nostra era, i encara altres que va néixer, al segle passat, de la trobada entre tradicions índies i occidentals.

El Miró, que sempre sorprèn a tothom pels seus amplis coneixements, els diu. Tinc un llibre que explica la història de la disciplina ioga que avarca des de l'antiguitat fins al món contemporani. Si voleu us el puc passar.

De moment, la Guàrdia Urbana no ha donat més informació sobre els fets ni l'estat de l'home. L'Ajuntament ha anunciat una compareixença del cap de la policia local i del tinent d'alcalde de seguretat, Albert Batlle, per a donar més detalls del succés. De moment els avancem que no i ha imatges de les càmeres de seguretat. Els veïns afirmen que un equip les va desmuntar la setmana passada.

Sense comentaris, diu el Miró. El grup se'n torna cap a l'obra encara amb els vasos de paper

dret a les cantonades.

Guaita! Aquests fan com nosaltres, s'exclama la Kahlo. Però ells reciclen la merda que nosaltres generem. Clar! Diu el Soutine, abans la gent ho portava als drapaires. L'administració els va fer la vida impossible amb les normes i ara sort en tenim d'aquests...

Ja davant de l'obra abandonada el Picasso s'adona que la tanca està oberta. L'has deixat així? Pregunta al Miró. No! L'he deixat ben tancada!

El grup es precipita cap a dins intuïnt que els carrets o han desaparegut o que algú a avisat a la policia.

La mare que va parir a algú, crida el Kandinski. Al terra hi ha les roderes ben dibuixades. Diu el Tàpies.

Segur que han estat aquells dos negrats que hem vist, afirma el Picasso. Durant un llarg minut tothom resta descol·locat i en silenci fins que el Soutine es posa a riure sense poder parar. A poc a poc tots es van contagiant fins que les sonores rialles els fan saltar les llàgrimes.

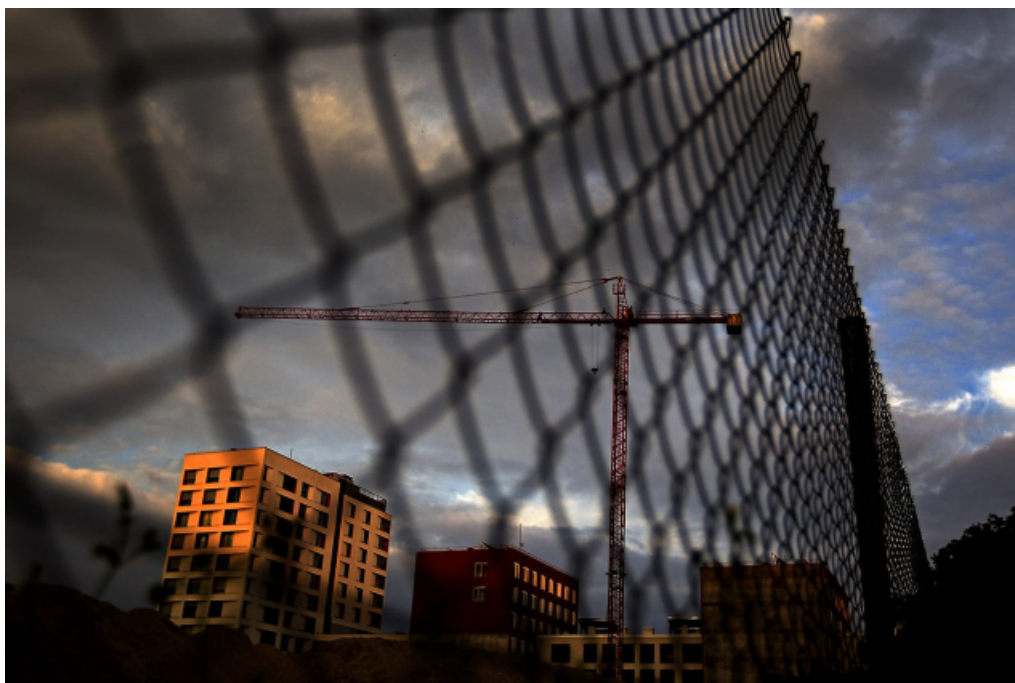
Dios aprieta però no ofega! Sentència el Picasso. Apa, anem a fer una altra ronda de cafès, ara la pago jo. Els diu encarant la sortida. CONTINUARÀ

(ve de la pàgina 4)

al menjar, imagina un menú festiu amb productes de temporada, locals, sense excessos però gormands. Aquí els tenen, diu el cambrer mentre els passa els vasos de paper amb les comandes. El Kandinski s'estira i diu, quan us devem? Avui pago jo.

Quants anys té el ioga? Pregunta el Tàpies al Picasso que n'ha practicat durant molts anys i com una manera de rebaixar la tensió ambiental. Aquest canvia de cara i s'encén una cigarreta. Alguns diuen que es remunta a l'alba del temps, altres que va ser inventat per un cert Patañjali al començament de la

El cambrer talla la conversa apujant el volum de la ràdio. La **Guàrdia Urbana de Barcelona** ha disparat **contra un home** aquest vespre al passeig de Sant Joan. Segons l'ajuntament, l'home havia intentat d'agredir la patrulla.

a la mà que acaben llençant a una paperera a mida que estan buits. De camí veuen passar dos immigrants negres arrossegant cadascú el seu etern carret de supermercat plens de la ferralla que els barcelonins abandonen a tort i